

[Erik Andersen (Fr.borg amt).]

let af delegationer, der har ønsket at aflægge udvalget besøg. Man kan egentlig sige, at et sammendrag af alle disse henvendelser og alle disse mange deputationers besøg i udvalget måtte føre frem til netop det lovforslag, vi nu har lagt frem i tinget til anden behandling. Hvis nogle af tingets medlemmer ud over dem, der er beskæftiget i uddannelses- og undervisningsudvalget, skulle have lyst og god tid i sommer til at sætte sig ind i henvendelserne, vil de meget hurtigt opdage, at man kan dele dem op i nogle store grupper, og så vil man kunne registrere, at de er lige så uforenelige som ild og vand. Og selv om jeg ikke har besøgt Det naturvidenskabelige Institut eller Niels Bohr Institutet, så ved jeg, det er en svær opgave at forene disse ting.

Det har været en svær opgave at forene de mange synspunkter, og man kan vel egentlig sige, at enigheden her i folketinget mellem de 5 partier behøver ikke, ja, jeg vil snarere sige vil ikke medføre, at man også på læreanstalterne vil modtage denne lov som noget rigtigt og noget positivt og udelukkende have gode ord tilovers for det nye grundlag, men vi har altså i folketinget fundet, at det først og fremmest var vores forpligtelse at forsøge at skabe muligheder for læreanstalterne, muligheder, der kunne få dem til at fungere hensigtsmæssigt, demokratisk og også effektivt, så de, der besøger dem, får lejlighed til at tilegne sig en viden, som man på forhånd må gå ud fra at de brænder efter at tilegne sig, når de tilmelder sig et studium ved en højere læreanstalt.

Vi har også søgt at skabe en rimelig balance mellem den indflydelse, som undervisningsministeren og administrationen skal have som redskab for dette ting, idet vi finder, at administrationen af disse uddannelsesinstitutioner har en almen, bred samfundsmæssig interesse.

Et af de konkrete områder, man har haft til behandling i udvalget, og hvorom der er stillet ændringsforslag, er f. eks. lovens område, og her er det sådan, at loven tilsigtede

at omfatte samtlige uddannelsesinstitutioner under undervisningsministeriet, og det er den også kommet til, men der er sket en række ændringer i lovforslaget, som medfører, at det nok er nemmere at tilpasse de forskelligartede institutioners statutter efter loven, end det var efter det oprindelige forslag.

Jeg har også noteret mig, at der i betænkningen står, at kulturministeren har givet tilsagn om at ville udarbejde de statutter, der skal gælde for de undervisningsanstalter, der er under kulturministeren, i overensstemmelse med loven.

Et af de områder, der har været megen debat om, og som vi har modtaget mange henvendelser om, er studienævnene. Om dem er der at sige, at lovforslaget her ved anden behandling fremtræder med en helt ny paragraf, og at man i forbindelse med den ændring har indført lovmæssig dækning for centralstudienævnene. Derved har man forsøgt at skabe en centralisering og en koordinering af det arbejde, der udføres i studienævnene, og samtidig tilstræbt, at der skulle være en mulighed for at indanke eller indklage de afgørelser, der træffes af studienævnene. Vi finder, at denne udbygning af forslaget har gjort paragraffen bedre, og vi har også registreret, at indflydelsen fortsat er lige mellem studenter og lærere. Men en række af de i pressen meget omtalte situationer skulle kunne undgås.

Jeg skulle måske slutte nu, men der er to områder, jeg gerne vil omtale. Det ene er rektorvalget. Man har nu stillet ændringsforslag om at vælge rektor og prorektor ved indirekte valg, sådan at man undgår de meget store, tidkrævende og administrativt besværlige valghandlinger, der hidtil har fundet sted. Det er vor opfattelse, at denne ændring er en klar forbedring. Vi har undervejs med arbejdet også forsøgt at ligestille det teknisk-administrative personale i den udstrækning, som antallet har gjort det rimeligt. Det har medført, at man har stillet et ændringsforslag til § 34 i lovforslaget, der handler om de studerendes organisationers